

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w kwadraty w kolorach ciemnoszarym, jasnoszarym, beżowym i ciemnoczerwonym dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, oraz naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do przedstawionej przez skarżącą obszernej argumentacji o charakterze faktycznym i prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach czarnym, szarym, beżowym i ciemnoczerwonym)

(Sprawa T-329/10)

(2010/C 288/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie R 191/2010-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w kwadraty w kolorach czarnym, szarym, beżowym i ciemnoczerwonym dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, oraz naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do przedstawionej przez skarżącą obszernej argumentacji o charakterze faktycznym i prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Leifheit AG przeciwko OHIM

(Sprawa T-334/10)

(2010/C 288/87)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Leifheit AG (Nassau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci G. Hasselblatt i V.Töbelmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vermop Salmon GmbH

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 maja 2010 r. w sprawach połączonych R 924/2009-1 i R 1013/2009-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania;

— w razie gdyby Vermop Salmon wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta — obciążenie jej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Twist System dla towarów należących do klas 7, 8 i 21.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Vermop Salmon GmbH.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: słowny znak towarowy „TWIX” dla towarów należących do klasy 21 oraz słowny znak towarowy „TWIXTER” dla towarów należących do klas 9, 12, 21, 22 i 25.

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania Vermop Salmon mającego na celu oddalenie wniosku o rejestrację znaku towarowego strony skarżącej w odniesieniu do innych towarów oraz oddalenie odwołania strony skarżącej.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 63 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ z tego względu, że Pierwsza Izba Odwoławcza OHIM nie zbadała, czy dowody używania przedstawione przez Vermop Salmon wystarczyły do ustalenia rzeczywistego używania wcześniejszych wspólnotowych znaków towarowych, jak również naruszenie art. 57 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie w związku z art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 z tego względu, że dowody używania dołączone do akt przez Vermop Salmon nie wskazywały na rzeczywiste używanie wcześniejszych wspólnotowych znaków towarowych, naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 z tego względu, że kolidujące ze sobą znaki nie są podobne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — Seatech International i in. przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-337/10)

(2010/C 288/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Seatech International, Inc. (Cartagena, Kolumbia), Tuna Atlantic, Ltda (Cartagena) i Comextun, Ltda (Cartagena) (przedstawiciel: adwokat F. Foucault)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 468/2010 z dnia 28 maja 2010 r. ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, w zakresie w jakim wyznacza ono kuter rybacki Marta Lucia R jako kuter prowadzący połowy NNN;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. w zakresie w jakim stanowi ono przepisy wykonawcze w odniesieniu do procedury wyznaczania kutrów rybackich prowadzących połowy NNN z naruszeniem zasady kontrydiktoryjności i zakazu dyskryminacji;
- orzeczenie, że kuter rybacki Marta Lucia R nie jest kutrem prowadzącym połowy NNN.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący — właściciel i użytkownik kutra rybackiego Marta Lucia R oraz podmiot będący kupcem złowionych przez ów kuter ryb — żądają stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 468/2010 z dnia 28 maja 2010 r., ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy ⁽¹⁾ (zwany dalej „wykazem NNN UE”) oraz wyznaczającego kuter rybacki Marta Lucia R jako prowadzący nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy. Strona skarżąca żąda jednocześnie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽²⁾, ustanawiającego procedurę sporządzania przytoczonego wykazu NNN EU.

Strona skarżąca podnosi, że kuter Marta Lucia R został umieszczony w wykazie NNN Unii Europejskiej wyłącznie ze względu na fakt, iż figurował on w wykazie kutrów rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, sporządzonym przez Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego (zwanym dalej „wykazem NNN IATTC”).